

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 3.

1. FEBRUAR 1934

6. ÅRGANG

Misjonen i Kina og Argentina.

Kjære venner i Kristus Jesus. Fred!

«Tenk hvilken nåde av Herren Gud at vi får være hans sendebud, og til den doende verden gå for der Guds kjærlighets sæd ut.»

Det virker lite tiltrekkende å betrakte våre omgivelser her i Kina innland med sine mange falderfærdige huse og grå jordmure, samt de langt mindre enn behagelige befordringsmidler etter de opkjørte veier som har lagt der i hundreder av år uten at noen har brydd seg særlig om å vedlikeholde dem. På mange steder er lange fordyppninger i jorden. Kjøretoiet består av en treaksel med et par tykke og klamsete hjul under en vogn som i skritt trekkes av en eller flere hester eller mulldyr. Det hele virker så lite tiltalende, i særdeleshet når man kommer fra vesten til dette land, så hvad omgivelsene betruffer skulde man jo ikke tenke sig at det skulde fylle våre hjerter med glede over å kunne være her. Dog kjennes vi glæden av å være i vår Mesters vilje. Å få så ut den velsignede kjærlighets sæd der har sitt utspring i Kristi forsonningsverk fra Golgata kors, bringer oss uvilkårlig til å synge: Tenk hvilken underbar nåde av Gud, at vi får være hans sendebud o.s.v.

Vi har nettopp denne uke hatt vårt høstmøte med tredagers møter her på stasjonen, og på torsdag var vi også ute til en dags møter i en av landsbyene hvor

Brev fra brødr. Fjeld, Th. Rasmussen og Berger Johnsen.

man har regelmessige møter og hvor det er en liten flokk troende som samles i Jesu dyrebare navn og priser ham for evangeliets velsignede frelsende makt.

Det var en særlig glede for oss såvel som for folket her, at sosterene fra Yuan Shih Hsien, og Neikiu Hsien, samt br. Carlsson med hustru og sin søster som også er misjonær her ute og nu er i Chao Crow sammen med sin broder, kom over og gledet oss med sine velsignede innlegg i møtene. Det var i sannhet herlige dager som vi har all grunn til å takke Gud for. Vi har hatt møter hver kveld siden, og forstår det har bragt en oppfriskning såvel for oss selv som for kineserne, lovet være Gud! Godt at Herren lever og vi får se at der hvor dobbelbekken flyter frem blir der liv og sunnhet, ja får se at Herren er mektig enn idag å løse fra satans makt og herrelveid.

Gud være takk for hans usigelige gave, nemlig Kristus Jesus, Og hvor han blir levendegjort ved den Hellig Andes verk bringer det lovsang inn i hjertets innerste vesen, også til dem som ikke kjente til at «vår takkesang, nu dagen lang, forjager alt hvad mig tynger, min sjel er fri, min nød forbi og derfor freidig jeg synger.»

Vi vil også hermed bringe vår takk til vennene hjemme som så trofast har hjulpet oss under det svunne år både med forbønner og

midler. La oss fremdeles gjøre det gode og ikke bli trette så at så mange som mulig kan vinnes mens det enn heter idag. Et seierrikt nyttår med takk for alt i det gamle.

Hjertelig hilsen fra oss alle her. Salm. 138.

Deres
Kari og Jens Fjeld.
Pai Hsiang Hsien, Hopei,
N. China.

Br. Torkild Rasmussen skriver i et privatbrev:

Til Guds ære kan vi meddele, at det går godt herute. Tross det, at vi bor nær kirkesonen og at mange lovløse elementer florerer her i egnen, har vi inntil idag fått virke i fred, og vi har på en særlig velsignet måte sett, at Herren selv treder frem i vår midte og viser at han har makten i himlen og på jorden.

Forleden kom her en mann med ansiktet helt fordreiet. Han hadde forsøkt mange midler for å få ansiktet i rett stilling. Han var også ute av stand til å tale. Først syntes han på måten han skulde helbredes på, var litt for simpel, nemlig bare ved olje og bønn, men da han merket at Herren dreide hans ansikt i rett stilling, var han tilfreds og er nu et forsamlingsmedlem. Således lar Herren hedningene se, at han er den maktthavende. En annen mann som kke kunde gå og hadde smerter i benene, spurte vi først om

han vilde forlate sin gamle vei og følge Herren. Ja var svært, og Gud svarte ham ved å la ham gå normalt uten smerter, men da han kom hjem, fikk avgudene lov å stå på deres plass, og neste dag blev han syk igjen. Således undervises syndere om veien, og Guds navn åpenbares.

Vi vilde ønske, at I kunde følge med oss en tur herute. De siste måneder har vi fått besøke landsbyene med middagsmøter og møter her i K. C. om aftenen. Da vi var hjemme lå det oss meget på hjerte å få et musikkor herute. Noen venner forarte oss to kornetter, og pris skje Herren, nu har vi tre kornetblæsere foruten de øvrige instrumenter. Kineserne synes om musikk, og så snart musikken spiller, kommer de ofte løpende ut fra deres boliger for å se og høre.

Embarcacion F. C. C. N. A.

Kjære «Misjons-Rosten»s lesere! Hvor tiden iler fort avsted. Det er dog godt å kunne se tilbake på arbeidet som vi var optatt med. Vinteren som var mere lik nordens enn de tropiske landes er forbi. Spanskesyken tok med sig mange av våre folk. Vistnok et tyvetall med små og store. Det er enda en eftersleng av den som går, men den er mildere. Nu er sommeren kommet med en forferdelig tørke. Det er vistnok intet sted på jorden naturen skifter så

yderliggående som her. Man synes det er umulig å leve her. En italiensk ingeniør som har arbeidet i Sahara krken og nu arbeider her, sa nylig, at Sahara er meget behageligere å leve i enn mange steder her i Chao. Nu har alle Mattokko indianerne som var borte på sukkerinnhøstning kommet tilbake igjen og her er en trengsel som aldri før, Igår kveld måtte jeg kjøre ut en hel del fra lokalet. Det var så mange inne at luften blev så tykk så det var umulig å tale. Det er så varmt når det er så mange folk, at det er ikke til å holde ut. Vi har en stor veranda utenfor hvor det sitter like mange som inne. Men da det også blant Argentinerne er et stort begjær etter å høre evangeliet om Jesus trenger vi et meget større lokale for å kunne skaffe plass til alle som vil høre. Vi har nettopp fått ferdig dapsbænk i enden der som vi tenkte våger ikke å begynne med det, plass til et stort lokale, men jeg våger ikke å begynne med det. Jeg er bange for at min tro skal svikte. Vi får bygge mindre, men med anledning til å utvide senere. Det trengs meget av midler. Har nu vært ved ganske god helbred. Bedre enn på lange tider. Jeg har derfor også vært ute på reiser. Var oppe i Manucba Pedrago. Ja, helt oppe i Aguavay hvor br. Gronvold hadde tenkt å opta arbeidet. Jeg tenker å kjøre en tomt der og begynne der også. Det er

Forts. 4. side.

Nasjonerne idag

frembyr et ynkerverdig billede. Til alle sider er der forvirring og mistenksomhet. Våre politiske førere prøver på å regjere verden uten Gud. Hvor trenger vi ikke til en fornyet Guds-bevissthet innenfor de forskjellige nasjoner, en tilbakevenden til den retferdighet, som hoiner en nasjon. I Dommernes bok 10, 13—14 ser vi, at Gud irrettesetter Israel med å si: «I forlot mig og tjente andre guder ... Gå og rop til de guder som I har utvalgt; la dem frelse eder i eders trengsels tid.» Er det kanskje det samme, Gud sier til oss idag? Mange dyrker behagelighetens Gud, andre pengens gud og andre igjen maktens og besiddelsens gud. Hvor fryktelig vilde det ikke være om Gud sa til oss: «Efraim er bundet til avguds-billeder; la ham fare!» (Hos. 4, 17). Kunde der hende noe mere

tragisk enn å bli forskudt av Gud, fordi vi har forskudt ham? La oss være takknemlige over at nådens dag, skjont den hastig nærmer sig sin avslutning, enn er over oss! La oss derfor mens vi enn har leilighet dertil, gi akt på den guddommelige befaling: «Vær stille, og vit at jeg er Gud!»

Åndelig vekkelse.

Under denne overskrift skriver «Br.» i «Broderbåndet» bl. a.: «I hurtig tempo avløser den ene oppsiktsvekkende hendelse den annen, og nærmere og nærmere kommer mer vi det vi engstes for — et forferdelig sammenbrudd av alt vi har bygget op. Men en sterk, dyptgående åndelig vekkelse vilde — det er vår tro — avverge sammenbruddet enn en tid, om Herren tøver. —

Men de vekkelser som vi er så vel kjent med, og som i Norge har fått betegnelsen «amerikansk vekkelse», vil ikke på sett og vis avverge noe sammenbrudd, men tvertimot bare berede kirken for dommen ilag med alt annet domsdoment i tiden.

Hvad mener du, mann? Jeg mener at stort sett er vek-

kelsesbevegelsene her i Amerika utartet til en karrikatur av hvad de skulde være. Følelsene påvirkes inntil folk sier at de vil bli frelst og så «får de be med dem», som det karakteristisk heter, og det er omtrent det eneste og det vesentlig ved det hele.

At en og annen under slik overfladisk sjelesorg virkelig finner frem til Gud og derefter blir funnet på Guds side, vet vi jo godt om. Men gjennomgående er vekkelserbevegelsene iblant oss så alvorstomme og blottet for synderkjennelse at der er all grunn til å revidere hele fremgangsmåten både med preken og sjelesorg.

Det er derfor så forfriskende å lese om vekkelser i hedningekristne menigheter hvor dyp synderkjennelse og syndensød er et fremherskende trekk ved bevegelsene.»

Kjente forskere og tilværelsen og evigheten.

Astronomen Johan Kepler, som oppdaget lovene for planetenes bevegelse og levde fra 1571 til 1630, uttaler et sted:

«Du verdens største kunstner! undrende skuer jeg dine henders

verk, i hvis midte solen, lysets og livets giver, toiler jorden og styrer dens bane. Jeg ser månens segl og stjernene spredt over det umåtelige hvelv. Fader! Hvad bevegde dig til å heve en fattig, liten og svak jordskapsning så høit, at han kom til å stå nesten som en herskende konge?»

Den hollandske naturforsker Oswald Heer (1809—1883):

«Jo dypere vi trenger inn i erkjennelsen av naturen, des innerligere når vi også den overbevisning, at kun troen på en allmechtig og allvis skaper, der dannede himlen og jorden efter en forutbestemt plan, formår å løse naturens og det menneskelige livs gåte.»

Kemikeren, friherre Justus von Liebig (1803—73):

«Erkjennelsen av naturen er veien til beundring av skaperen.»

Den betydelige botaniker, professor Albert Wigand (1821—86), som særlig er kjent for sine målbevisste angrep på Darwinismen, forlangte at følgende ord skulde opleses ved hans begravelse:

«Jeg ønsker at den apostoliske troesbekjennelse skal opleses ved min begravelse, og at der i mitt navn skal avlegges vidnesbyrd om, at jeg ved Guds hjelp har trodd på dens enkelte ledd, at jeg, skjont jeg steds er gått gjennom livet med åpne øine, ikke er blitt rokket i dens fulle kristelige sannhet, skjont videnskapen har vært der med sine tvil, og at jeg i denne tro alene har funnet en løsning på alle tilværelsens gåter og har erfart full tilfredsstillelse deri.»

Kemikeren og fysikeren Louis Pasteur (1822—95):

«En gang vil verden le av den moderne, materialistiske filosofers dumhet. Jo mere jeg studerer naturen, dess mere forbauset og undrende står jeg overfor skapereens verk.»

Astronomen, professor Johann von Mädler (1794—1874):

«En sann naturforsker kan ikke være gudsfornektet. Den, der som vi, har sett dypt inn i Guds verksted, må tilbedende boie sine kne for en levende Guds styrelse.»

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgås i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Rosten, Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adressforandringer, skriftlig oplyselse og betalinger skjer til ovenstående adr.

Familien Schrøders hjemreise.

Som de fleste venner bekjent, er misjoner F. O. Schröder med eldste sønn kommet hjem fra Kina, for å hvile og komme til krefter. Hans hustru med 7 barn er ennå i Kina, og ønsker til Gud om også å komme til Norge. Søster Schrøder har arbeidet med sin mann for sjæles frelse i Kina i ca. 11 år, og trenger hellig hvile og klimaforandring, hvorfor vi vil henstille til alle venner fjern og nær, å gi sitt bidrag for familiens hjemreise.

Hvad I gjør, det gjør av hjertet, og ikke som for mennesker. Bidrag sendes til undertegnede brodre.

Broderlig hilsen

Ludv. Furulund, Kr. Svendsen, Eldsvoll Verk. Eldsvoll Verk.

A. Toftner.

Sofienbergt. 16, Oslo.

Idet vi inntar ovenstående opprop vil vi på det beste anbefale det. Søskende Schröder har gjort et godt arbeid i Kina og når nu søster Schröder med sine barn står alene derute etter 11 års arbeid, så må Guds folk komme hende tilhjelpe. Husk, at det er ikke bare store beløp som teller, men også de små. Hvis noen vil hjelpe så send eders bidrag snarest mulig. «Hurtig hjelp er dobbelt hjelp.»

R e d.

Til misjonsvenner.

Fra kassererens for misjoner Gunhild Gundersen, Kina, har vi fått en liten hilsen hvori opplyses, at str. Gundersen står helt fritt, uten noe bestemt løfte om økonomisk støtte. I året som gikk innk. i kollekt m. m. kr. 100.00, som er sendt henne. Venner bedes erindre henne i bønn og med midler. Hennes kasserer er: Str. Leonore Johnson, Brårvik pr. Stauba.

Misforståelse.

I en av de artikler br. J. A. Johannesson for en tid siden hadde her i bladet stod blant annet at han kom til en by hvor forstanderen i den menigheten han besøkte sa: «De som kommer hit må ha et særskilt budskap å komme med.» Br. Johannesson bemerket til dette, at han hadde ikke noe annet budskap enn evangeliet å komme med. Vedkommende br. har gjort oss oppmerksom på at det må være en misforståelse. Han sa ikke et «særskilt» budskap, men at det forsamlingen be-

hovet var et «spesielt» budskap fra Gud og ikke noe annet. Vi er blitt anmodet å nevne dette hvilket herved gjøres. R e d.

Guds Israel.

(Mel.: Når et skib forlater havnen).

Israel, du Guds utvalgte, se din frelse den er stor, Gud han kaller dig fra folkene som spredte er rundt jord. Herrens løfter de opfylltes hvad han sier i sitt ord. Israel skal frukten nyte av den sæd de selv utsår.

Kor:

Se de kommer fra mange lande, hvor de spredte var rundt jord og de synger Sions sang. Herren har opfytt sitt ord.

Jegere i hedningland jager dem hvor de nu bor. Fiskerne på Sions strande lokker dem med skjønne ord. Her er most og her er olje, her er mer enn vi forstod. Orken blomstrer som en lilje og gir frukt i overflod.

Kor:

Israel, kan du ei se det, Juda, kan du det forstod. Landet som har ligget øde bringer frukt i overflod.

Midnattstimen er snart inne Mørket ruger over jord. Alt Guds folk vil da erfare kraften utav Lammets blod. Israel i liden føres, lutringen den foregår. Profetiene opfylltes. Herren selv står bak sitt ord.

Kor:

Midnattstimen snart er inne, Trengselen vil da bli stor. Men der kommer også morgen. Herren selv står bak sitt ord.

Hør nu Israel på din Herre, hør nu Juda på mitt ord. Jeg avtørre dine tårer. Gleden din skal blive stor. Nu jeg samler dig fra lande rundt omkring den hele jord. Davids fallne hytte reises, efter profetiens ord.

Kor:

Davids fallne hytte reises efter profetiens ord og de synger Sions sang. Herren har opfytt sitt ord.

Jacob Thomassen.

Fader, din vilje skje!

Et fromt menneske spurte en gang Luther:

«Hvorav kan det dog komme at jeg alltid skal være så ulykkelig i verden, at det jeg mest har ønsket, har jeg ikke fått, men det er alltid gått imot min vilje?» Luther spurte da:

«Har du noen gang for alvor bedt: «Fader, skje din vilje?» «Ja, visst», lod svaret, «har jeg forsøkt å be også den bønn alvorlig.»

«Ja, der har vi det», svarte Luther, «slik skal du aldri be dersom du vil at alt skal gå efter din egen vilje.»

— Sann kristendom består i et innerlig samliv med Jesus.

— Den som trofast tjener Gud i sitt jordiske kall, er en Guds predikant dagen igjennem.

Fra Storsteinnes i Balsfjord.

Det er nu så lenge siden vi har latt høre fra oss, så jeg fikk lyst å sende noen ord.

Ved Guds nåde lever vi vel, og er ved helse både jeg og mine. Herren har gitt oss gode moter i julen. Dessverre faller det tungt for menneskenes barn å ville bestemme sig for å ta op Kristi kors, og følge ham. Også vi herinne i denne fjord har grunn med sangeren å utbyrte: «Hvor mange vi ser nær ved porten, men så få er det dog som går inn.»

Ja så har vi da etter satt våre føtter inn i et nytt år. Og da vi ikke kjenner fremtiden, står vi spørrende, tro hvad dette året vil føre med sig? Det er dog godt å fortroe sig ved at Herren er den samme, og hans år får ingen ende. Salm. 102: 28.

Ennvidere vet vi at hans miskunnhet varer fra slekt til slekt. Også for denne slekt er hans miskunnhet tilstede.

Store skarer av Guds barn går i stor spenning. De venter at noe usedvanlig vil skje i dette år. — Vi vet det ikke, men la oss komme ihu, at vore klæder alltid er hvite og at der ikke fattes olje på våre lamper. Pred. 9, 8.

Vågn op, vågn op, ifør aig din styrke, Sion! Ifør dig dine praktklæder, Jerusalem, du hellige stad. Es. 52, 1.

I oktober og november f. å. reiste br. Ledang Pedersen og jeg en tur nedover til traktene omkring Bodø. Herfra reiste vi først til Rossfjord, Derfra til Bundfjord, Skogros, Trolvik og om Finnes til Espenes i Senja. På Espenes stanset vi en uke. Det stedet har jeg aldri tidligere besøkt. Herren gav gode moter der, og ganske mange folk kom der ut. Vi hadde dog den følelse at man var meget bange for at vi som troende dopte (mange derfra stedet kjente mig nemlig både personlig og av omtale), skulde begynne å tale dåp for dem. Det folte vi oss ikke tilskyndet til denne gang. Men engstelsen for det, var så stor, at vi kunde merke det i vår ånd. Og om Herren legger tilrette for et nytt besøk, er det nok meget trolig at så vil skje.

Imidlertid synes man visst å ønske oss derhen igjen. Jeg har hatt et par breve derfra etter vårt besøk, hvori man spur mig om jeg ikke kan komme igjen. Nu, som sagt, vi venter på åpning fra oven.

Fra Espenes reiste vi så til Bodo. Fra Bodo inn en bifjord der ligger i Vestfjorden, hvis navn er Nordfolla. Vi gikk på land på Segelstein og ruslet derfra 5 å 6 km. utover stranden til Volden. Br. Nils Voldens hjem. Derfra er også Ragnvald Volden, lederen for den frie forsamling i Svelvik. Likeledes Nysæters første hustru Laura Nysæter var derfra. Som man vil forstå er det et hjem med tradisjoner.

Det var nu gått mange år siden jeg besøkte det første gangen. Det var nemlig sommeren 1919. Store forandringer var også skjedd. Mange av dem som da var med og deltok i stevnet var flyttet fra stedet. Atter andre er flyttet over floden for å være med Jesus. Fra gården Volden ikke

mindre enn tre. Såsom gamle mor Laura, og Emma, Nils' hustru. Det var derfor underlige følelser som gjorde sig gjeldende og atter komme derhen efter så mange år. Vi fikk dog erfare at vi var, jeg hadde nesten sagt mere enn velkommen. Dagny (en av dotrene) og den f. t. fungerende husmor blev ikke trett av å tjene oss.

Vi hadde de fleste moter på skolen. Riktig mange folk på møtene. Og efter hvad vi kunde forstå, arbeidet den Hellig And med å overbevise om synd, rettferdighet og den f. t. fungerende husmor blev ikke trett av å tjene oss.

Vi stanset der i to og en halv uke. Besøkte også derfra Bremsund og Leinesfjorden.

Fra Sigelstein reiste vi atter til Bodo og derfra ned til Helgeland. Gikk av på Ørnes. Derfra ruslet vi en 8 å 9 km. tilfots til Reipå. Tok inn hos min gamle venn på «Fredheim» Steffen Johnsen. Hadde noen moter på «Fredheim», likeledes på et sted som ligger noen km. derfra som heter Sætereng.

Likeledes besøkte vi Sandåg, en par mils vei fra Reipå. Der har det vært frie venner i mange, mange år. Dessverre har det stedet vært gjenstand for megen forvirring. Man har hatt megen skjønning av dem som er optatte med å ordne. Resultatet har blitt uorden og splid.

La oss komme det ihu, at vi i Kristi blod har frimodighet til å gå inn i helligdommen. Hebr. 10: 19, m. a. o. inn til det lys hvor Herren selv bor — vi vil derfor som hans barn vandre i lyset — som han er i lyset — da har vi samfund med hverandre (orden) og Jesu Kristi, hans sønns blod, rensar oss fra all synd. 1. Joh. 1: 7.

Jeg tror heller ikke på fremgang i en forsamling, hvor man er sådan delte innbyrdes. Det er bedre å være få, men enige, enn mange, og uenige.

Til dem der eventuelt skulde ønske å besøke de frie venner på Sandåg henvender man sig enten til Petter Martinsen eller Aksel Sandåg, Næverdal, N. Helgeland.

Hvad som blev enn yderligere stadfestet for mig også på denne tur, var den enorme trang der er i Nord-Norge efter vidner, der ikke søker å tekkes mennesker, men Gud. — Hvordan er det med eder uenige brødre der syd? Har den allmechtige Gud fått sende eder S. O. S. signal fra Nord-Norge? —

Nuvel, tiden herefter er kort, og Herrens ærinde har hast.

Eders for Nord-Norge

Henrik Ellertsen.

En misjoner

i Kina Innlandsmisjonen skriver at det er ikke så ille med uro i Kina som mange avislesere tror. For riket er så stort. Det er forholdsvis små områder som berøres av krigene og roveriene. «Minst 90 prosent av det kinesiske folk driver sitt daglige arbeid så noenlunde i fred og ro og be-

«Fredshilsen».

Fritt evangelisk blad.

Bladet utkommer hver måned, og fra 1. desember utkommer det i dobbelt 16-sidig format heftet. Prøv bladet et år. Abonnementpris kr. 3.00 pr. helår, kr. 1.50 pr. halvår. Bladet kan bestilles på alle landets postkontorer og Fredshilsens Forlag «Evangelisk huset», Osterhaugt. 1, Oslo.

kymrer sig langt mere for jordens grode og forretningslivet enn for de nasjonale vidervedigheter.»

På evangelieferd.

Kjære «Misjons-Rosten». Med takk for alt i det gamle år ønskes «Misjons-Rosten» og alle dens lesere et riktig godt og av Gud velsignet nytt år. Jeg tror så lenge jeg har vært frelst har det vært almindelig ved hvert nyttår å synges: «Nu er nådeåret kommet.» Men nu er 1934 kommet, som de fleste tror er et år da Gud skal la store ting skje. Ja Gud være takk han vil la det bli et riktig herlig nådeår. Og er det årikt han i sin visdom har bestemt at hans sønn Jesus Kristus skal møtes med sin dyrekjøpte brud så setter vi all vår lit til den nåde som skal bli oss til del i Jesus Kristi åpenbarelse.

De siste 3 måneder av det gamle året virket jeg i Oslo, Hurum og siste uken før reiste hjem til jul stanset jeg i Drammen. Sjelden har jeg kjent ordet og hjertet så åpne som denne host.

I Hurum var jeg 4 uker og hadde moter på Sætre, Aasheim og Tofte. Der er et enestående virkefelt for man kan få moter hver aften. På Tofte har virksomheten lagt nede nu en tid men der er nu kommet nytt mot i vennene der og de fikk leiet folkets hus til møtene og meget folk samledes.

Mandag 4. desember var riktig stort stevne. Vennene hadde bestemt offermøte til trengende til jul. Der kom mange venner fra Sætre og Aasheim ialt over 50 og et godt offer kom inn til det gode formål. Tofte er et folkerikt sted og der burde være en riktig god fri forsamling, og en sådan kan også Gud føde frem der. Brodrene vil nu ta fatt for alvor der. Predikanter som vil besøke dem må i god tid skrive til br. Thorleif Amundsen, Tofte. Bruk ikke telefon, da brodrene er optatt i sitt arbeid i fabrikk, men skriv i god tid.

F. t. Spangereid 7. jan. 1934.

Broderligst

Hans Wennesland.

Tro og tvil.

— Tvilen ser på skyene, men troen ser på solen.

— Tvilen stirrer på mørket og skyggene, troen stiller sig i lyset.

— Tvilen finner ingen hjulpekilder. Den står sultende utenfor den åpne dør til forråds huset og låser selv døren. Men troen går inn.

— Tvilen vil se, troen derimot aldri.

— Tvilen vil først ha oiensynlige beviser. Troen har allerede sine hjulpekilder. Dens faste anker er Kristus og de sterke ankerarme er Guds kjærlighet og allmakt.

SPREDTE FELTER

Milsen fra Skudenesnes.
Fikk lyst til å sende en hilsen gjennom «Misjons-Røsten» til venner fjernet og nær, her hjemme og i Brooklyn. Må Gud velsigne eder alle, ti hans velsignelse gjør rik.

Brodre og søstre i Kristus la oss holde fast ved det håp og den trost som skriftene gir. Han har gitt oss fremtid og håp. Ja, apostelen Peter sier: «Han har gjenfodt oss til et levende håp.» Hallo! Amen!

Men håpets Gud fyller eder med all glede og fred i eders tro, så I kan være rike på håp ved den Helig And's kraft. Amen!

Når vi ser utover verden idag så ser det ikke lyst ut. Der skinner intet håp. Der inngås pakter, men alt synes å bryte. Men mitt i dette triste syn så synger vi: Guds ord og løfter kan aldri svikte. Nei de står fast som urtids klippen. Ja de står evig fast. Hallo! Ja, ære skjæ hans velsignede navn! Han som har begynt dette sitt verk i våre fjertner har lovet å fullkomme det og mens vi venter synger vi om ham som var, er og kommer. Ved hans makt holdes vi oppe som det står: «Til den frelse som skal åpenbares i den siste tid. Hjelp oss Gud, at vi alle må være rede. Amen.

Ja, nu er snart tiden omme, Storme når oss ikke der. Sorg og mæie vil vi glemme Når vi Jesu åsynser.
Jacob Thomassen.

På reise.

Søndag 7. jan. hadde vi et riktig godt møte på Karmel i Svelvik. Det var mange folk og Gud var nær. Br. Ernst Falck var også hjemme og deltok med sang og vidnesbyrd. Tirsdag var siste møte jeg var der denne gang og også da var det bra med folk og et åpent møte.

Tror Gud arbeider i Svelvik mere enn vi riktig forstår og mange uforleste var meget påvirket. Løftet er: «Vi skal høste i sin tid hvis vi ikke går trett.» Menigheten på Karmel arbeider for misjonen i Nord-Norge, for str. Dagmar Jacobsen i India og br. Alb. M. Christiansens misjon i Belgisk Kongo. Dette er sikkert noe som skal bringe velsignelse over virksomheten.

Torsdag den 11. jan. kom jeg til Drammen og i Knofsgt. var det et godt møte. Likedan søndagens to møter var gode. — Tirsdag var det misjonsmøte og det var et alvorlig møte hvor nødvendigheten av å arbeide mens det er dag blev lagt på våre hjertener. Forsamlingen i Knofsgt. er jo en av de eldste frie forsamlinger og det er klart den har hatt sine påkjenninger, men det var riktig godt der nu. Det var en forståelse og et samarbeid mellom brødrene som var opmuntrende å erfare. Det var også et belegg etter at Gud måtte få sin vei og etter å bli mere grepet av Gud. Et slikt begjær skal Gud ganske sikkert møte. Hvis Gud vil blir jeg her over søndag 21. januar.

Det er sjelden jeg bryr mig om å rette trykkfeil når de da ikke

er alt for umulige, men i forrige «På reise» står det fra Evangeliehuset, Oslo, bl. a.: «Det var juledags form og av den grunn ikke mange samlet, men for oss som var samlet blev det litt ny opmuntring og trost.» Det skal stå: «til ny opmuntring og trost.»
G. Iversen.

Misjonsbeløp.

Regnskap for innkomne midler til misjonær Bernhard Nilsen og hustrus virksomhet i Kina 1933. «Misjons-Røsten» kr. 15, fra venner i Bergen 245.73, do. i Stavanger 200, Grimstad 86, Rykene 74.50, Lillesand 50, Spangereid 50, Fevik 35. Overf. fra f. å. 5.40. Tilsammen kr. 761.63.

Beløpet er tilstillet brødrene i check i årets løp. Vi bringer herved hver enkelt giver vår hjerteligste takk, og minner om at beløp mottas fremdeles.

Nilsine Kristiansen, kasserer. Sydneshaugen 13, Bergen.

Innkomet i 1933 til str. Dorothea Klem og gamlehjemmet «Solbråt», Borseth, Finnmark: Sostremisjon Knofsgt. 6, Drammen 337.02. Str. Moen, Drammen 20, Marie Rustad, Rygge 5, str. Ramberg, Drammen 25. Fru Lund teigen 4, en søster Gol 5, en broder Gol 2, en søster Drammen 10, fru A. Finnerud 5, misjonsmøtene Knofsgt. 6, Drammen 149.

La oss arbeide mens det er dag, natten kommer da ingen kan arbeide.

Med hjertelig hilsen til alle misjonsvenner.

Thora Finnerud, Åsveien 13, N. Danvik, Drammen.

Til «Misjons-Røsten».

Innkomet til br. Jens Fjelds arbeid i Kina i 1933:

Fra barnemisjonen i Sarpsborg kr. 25, vennerne i Sarpsborg 80, br. Alfred O. Lie, Haugesund 22, Austfjordens frie venner 39, «Karmel» Svelvik 100, venner i Honningsvåg 100, søskend Hauge- rudd, Drammen 25, søsterringen i Volda, Sunmør 35, br. Bjerkesnes, do., do. 25, en br. og str. i Sætre 5, br. Størksen, Mosterhavn 15, en søster i Oslo 10, ved G. Iversen, Sarpsborg 10, ubenevnt 52.50. Tilsammen kr. 543.50.

På misjonens vegne hjertelig takk til den enkelte giver. Gud skal lønne igjen. La oss fortsette med å be for våre søsken og deres arbeide derute.

Fred over Israel.

Ski 19. januar 1934.

Broderligst

K. A. A. r m o.

Innkomet til str. Dagmar Jacobsen, Banda i tiden 1. oktbr.— 21. desbr. 1933: Venner i Kirkebygden ved str. Inglingstad kr. 65, H. Merodningen, Nesbyen 20, en br. i Solumstranden 5, en str. 4, en str. i Drammen 5, venner på Svenkerud ved br. Mjelde 45, ubenevnt Nesbyen 25, Kalmø 10, misjonsmøter Knofsgt. 6 kr. 149, venner i Kirkebygden 70, str. Salvesen, Mandal 25.

Gud velsigne hver enkelt giver. I neste nr. av bladet kommer antagelig et brev fra str. Dagmar,

Fra mitt besøk i vingården.

Jeg er vintreet. I er grenene.

Joh. 15, 5.

Det var med lengsel jeg imøteså den dag da jeg igjen samlet med br. Pfrunder skulle få lov å avlegge et besøk i vingården. Men nu stod vi atter i tårnet og jeg bad vingårdsmannen fortelle mig noe om vingården og arbeidet i den.

«Ser du ut over vinhagen,» sa han, «så ser du alle vintretrærne stå i lange rekker, og der er en bestemt avstand imellem dem. Det er meget nødvendig for grenene å få plass til å brede sig. Ukyndige vingårdsmenn, især unge fuskere begår ofte en stor feil. De sparer på plassen, men følgen blir så, at når grenene skal utvikle sig kommer de lett i berøring med hverandre. Den ene gren krysser den annen, ved den minste bevægelse oppstår der gnidning, det tynne skall blir skadet og saften som kommer fra stammen siver ut. Der oppstår en ondartet sykdom, en art kreftskade og resultatet blir: visne grene. Jeg har sett vinhager hvor kreftsykdom, men hadde angrepet nesten alle grenene. Der var mange blade og man kunne se at der hadde vært ansatt til fruktknopper, men nu trengte grenene med gulnede blade og alt var visnet, eiermannen fikk ingen frukt. — Men legg nu merke til en ting til mens vi er her oppe. Du ser noen grene hist og her stikke like op; disse kaller vi tyver, for de stjeler saften fra de frukt bærende grene. Vi kan ikke se disse snyltere på legemet, disse høie kjæphester, når vi ferdas der nede mellem rekkene under grenen. Av den grunn er det også nødvendig at vi herfra tårnet har oversikt over hele vingården.»

«Hvad gjør du ved dem?»
«Hvad jeg gjør ved dem? Selvfølgelig skjærer jeg dem bort. Du kan da begripe at jeg vil ikke ha tyver i min vingård. — Men kom nu og la oss gå ned, jeg vil vise dig en enkelt stamme og de utfruktbærende grene som vokser ut fra den.»

Da vi kom ned mellem rekkene stanst vi ved en vinstokk.

«Her ser du en ekte stamme, den er plantet i denne jordsmonn. Du ser disse grene som strekker sig hundreder av meter nedover, du kan se her, de går alle ut fra den ene stamme. Det er de ekte grene, dem skal vi passe å gi den riktige behandling.»

«Men si mig, skal der ikke en særlig slags jord til for at vintreet skal vokse og grenene bre sig i en sådan utstrekning som vi ser det her?»

«Jo, du forstår nok vi kan ikke plante vinstokken på stenfjellet. Der må være mulljord som inne-

holder de nødvendige næringsstoffer, og jorden må være vel kultivert innen vi planter. Ellers vil den der være rikelig tilførsel av vann, ellers kan fruktene ikke utvikles og bli store og velsmakende.»

Br. Pfrunder, som hele tiden hadde vært en taus tilhører, avbrøt nu vingårdsmannen, og henvendte til mig sa han:

«Unge broder, forstår du nu også den fulle åndelige betydning av det du har sett og hørt idag?»
«Ja noe forstår jeg, men jeg ønsker av mitt hele hjerte å få mer lys over Guds ord og særdeles over det skjønne billed: vintreet og grenene, som Jesus har tegnet for oss i Joh. 15.»

«Først vil jeg da fremfor alt legge dig på sinne å be. Bed innerlig om at Guds And må oplyse ditt hjerte. Dermed må du lese Guds ord, ikke overfladisk eller lettindig. Du må aller først lære å lese innenad. Du vet vel hvad der står hos profeten Ezekiel. Da Herren sendte ham for å tale til Israels hus, gav han ham først en bokrulle å æte. Profeten sier: «Og jeg åt, og den var i min munn søt som honning.» — Men la oss nu legge merke til hvad vi ser her. Vinstokken er ikke plantet på stenfjell, men i god kultivert mulljord. Johannes sier: «Loven blev gitt ved Moses, nåden og sannheten kom ved Jesus Kristus.» Nu sier Jesus: «Jeg er vintreet, I er grenene.» Legg nu merke til hvad du ser. Grenen vokser inn i stammen og den vokser ut fra stammen. Den har ingen sideretter overfor stammen som går ut og trekker næring fra andre kilder. All næring suger den til sig bare gjennom stammen. Denne guddommelige anordning er skjult for mange kristne, men det er av vesentlig betydning for den enkelte, såvelsom for hele utviklingen i Guds menighet at denne sammenvest blir til virkelighet, for ellers blir grenene bare noen små forkroplede kvister soom ingen frukt kan bære.

De fleste predikanter har en hård følgesvenn med sig, det er Moses fra Sinai med to stentavler, og fra stentavlene lyder det: «Du skal ikke stjele! Du skal ikke slå ihjel!» slynges ut med tordenrost, dette sier oss ganske tydelig, at sådanne kristne er ikke innforlvet i det sanne vintre. Gud kalles: «All nådens Gud.» Hans innerste vesen er nåde, og det var av nåde det sanne vintre, Jesus, blev plantet her på jorden. «Guds nåde er åpenbaret til frelse for alle mennesker.» Den gren som er vokset inn i, og ut av det sanne vintre har: «Av hans fylde fått, nåde over nåde.» Han har intet å gjøre med Moses fra Sinai og hans stentavler.»

«Ja, men, —»
«Unge broder! ikke noe «men», se her på jorden hvor du står, er det stenfjell? Se på stammen, og se på grenene, ta imot lærdom av det du ser —»
Men nu farvel og takk for stunden, om Gud vil sees vi igjen.»
J. A. Johannesson.

Sangboken

„Evangelie Toner“

er utkommet i nytt opplag med 223 sanger i shtiringsbind. Pris kr. 0.50. Partier rabatt. Kan bestilles i: Drammen: På møtene i Knofsgt. 6, Herman Hermansen og jernbanefullekting Severinsen, Jernbanen, Drammen.

I Oslo: Fredshilens forlag, «Evangeliehuset», Osterhausgt. 1, og på møtene i «Evangeliehuset». I Sarpsborg: «Misjons-Røsten».

Visdomsord.

Jeg sov og drømte at livet var skjont som et dikt. Jeg våknet og fant at livet var plikt.

Gå tombendt herfra uten frukt.

En ung mann i 30-års alderen lå på dødsleiet. Han hadde vært en troende bare en måned, tid, og den meste av den tid hadde han tilbragt på sykeleiet. Til en venn sa han: «Jeg er ikke redd for å dø. Jesus frelser mig. Men akk, jeg må gå tombendt herfra uten frukt.»

«Misjons-Røsten» kommisjonærer

Göteborg, Sverige: J. O. Ström. Askim: Henry Dahl.

Aasheim, Hurum: Thorleif K. Amundsen.

Arendal: K. Iversen.

Aspedammen: Johan Nordgård.

Bergen: Frk. Hansine Gjertsen.

Brevikbotn: og på reiser: O. Gamst.

Dal st., Eidsvoll: Baker T. Johnsen.

Drammen: Postekspediter Einar Gulbrandsen.

Fredrikstad: Hagemann Kristiansen, Kapellveien 8.

Halden: Elias Olsen, Elverhøi, Berg.

Haugesund: Bolette Alfsen, Torvgaten 3.

Hobøl: Hanna Rygge, Nygård.

Jevnaker: Arne J. Brorson.

Kistrand, Forsangerfjord og på reiser: evang. Kristian Skipperud.

Kristiansand S. og på reiser: Evang. Hans Vennesland.

Mosterhamn: Chr. Storkens jr.

Mjøndalen: Arnt Gundersen.

Moss: Josef Olsen, Helgerodgt. 10.

Oslo: Karoline Christiansen, Solheimsgt. 2., Charsten Blegberg, Konowsgt. 21, III.

Rygge: Olav Gundersen, Huseby.

Storsteinnes, Balsfjord og på reiser: Evang. Henrik Eilertsen.

Saltnes, Råde: Harald Skovly.

Svelvik: Ragnvald Volden.

Ski: Josef Dammen.

Sætre, Hurum: Sigrd Abrahamson.

Slemmestad: Joh. O. Johnsen.

Tofte, Hurum: M. Roås.

Tjømo: P. Johansen, Mågeroy.

Volda, Sunmør: M. Stove.

V. Gran og på reiser: Evang. Helmer Moger.

Bladet kan bestilles og kontingenten betales til ovenstående. Derved spares porto.

Tidens tale til oss.

Av pastor Leif Brunvand.

Også i Guds rike ser det ut til å gå op og ned. Visse perioder er besøkelsesdager fra Herren fremfor andre. Så er det sikkert i det enkelte menneskes liv. Og disse følgende små betraktninger er skrevet ut fra den forutsetning at noe lignende gjelder i hele folkslags historie.

Det spørsmål som her skal berøres er da dette: Vår tid — er den en kallelens tid fremfor andre? — Jeg tror det. I det følgende vil jeg prøve enkelt å fremlegge endel av de grunner jeg befester denne tro på.

Verdenssituasjonen idag.

Jeg gjør ikke krav på å ha detaljkjennskap til det som skjer derute av omveltninger og nykappinger. Men aviser og tidsskrift og annen litteratur forteller om det dagstøtt. Tidels ganske inngående.

Der går idag et uvær over den hvite kultur som det er vanskelig å finne sidestykke til i historien. Barometret viser og har alt lenge stått på storm. Og det kan kun være et tidsspørsmål når det vil øke til en vanvittig orkan. Som i 1914.

Hvad er det som er i gjære og bryter sig frem? Er vi inne i en gloende smeltedigel til nye tider og nye forhold? — Gjennomlever vi de smertefulleste fødselsveier til en ny kultur? Eller er det Kristus som er iferd med å realisere et forlengt gitt løfte: Se, jeg kommer snart. — Går vi ikke under alle omstendigheter inn i en ny tidsepoke?

Det politiske og kulturelle liv.

Vi vet om de svære omveltninger som er skjedd her. Og fremdeles er vi midt i en rivende, kaotisk utvikling. Ingen ser hvor det ender. Nye retninger og bevegelser trenger sig frem. Radikalt nye. I det sosiale spørsmål, i kunst, i videnskap.

Der kunde nevnes et par eksempler:

a. Tyskland. Det tyske folk er visst i denne tid helt besatt. Av en «ny» ånd. Efter min opfatning en ond ånd.

Jeg vet der er skjedd ting til det bedre i disse dagens Tyskland. For gikk der en flom av usedelig litteratur over det. Den glimret i alle kiosker og bokhandlervinduer. — Er alt dette smuss brent op? — For var der en mangfoldighet av tvilsomme restauranter, «arie-teater og skjenselsushus. Nu er disse hårdhendt avlivet og der er for en stor del kommet moralsk verdige foretagender isteden. — For var der en heftig agitasjon, ja åpen kamp mot kristendom og kirke. Nu er man jo likefrem «kristendoms»vennlig dernede o. s. v.

Tiltross herfor holder jeg på at det er en ond ånd som er blest inn i tyskernes hjerte. — Jeg tenker da på den gjenoplivde stramme præsereksersiv av voksne og barn. — På den tydelige våpen-klirr og de illevarslende fordektinge rustninger. — Og på den uteskende optreden i de internasjonale forhold. Hvor lenge for det braker løs påny.....?

b. Sovjetunionen. Denne nevner jeg kun forbigående. Den har i vår forbindelse interesse som det store paradigma for mektige bestrebelser i tiden.

Personlig har jeg følt megen sympati for dette nye rike på Europas triste ostkant. I håp om det var varslert om en ny tid: rettferdighetens. Den industrielle revolusjon og den radikale omlegning av jordbruket kunde forfette det.

Men for tiden er min tro svak. Man har forgrepet sig for åpenbart. Det at familielivet slites i filler. At der gjøres diktatoriske inngrep i det almindelige privatliv. Og det som er verst: der går en ny boddetid over det kristne.

c. U. S. A. Denne forende verdensnasjon er kastet ut i det mest nedverdiggende politiske kaos. Og dette land med de aller rikeste inkomstkilder, har i sin midte den uleste fattigdom. Sekretær Stålesen som reiste derover for bare et par måneder siden, skriver: Jeg hadde ikke forestillet mig det så... vanvittig. I Brooklyn gikk jeg gjennom hele kvartaler hvor møbler og innbo lå i rennestenen: Norske familier kastet på gaten.

Driver det under disse oppløsnings-tilstander mot diktatur og så derover? Hvilke følger vil så det få?

d. Østen. Det brennende aktuelle spørsmål er her: terner Sovjet og Japan sammen? Japan har gjentagende provosert og begge parter står uhyggelig vel forberedt. Og tar det først fyr derborte, hvem aner da hvor vidt flammene vil slikke omkring sig?

Moralsk og kristelig sett.

Her er mange lyspunkter. Ofte vilje og helstøpt kamp for høie idealer. Avgjort overgivelse til Kristus og en radikal omlegning av hverdagslivet derefter.

Men de svarte flekker er grelle: a. Moralsk vet man i historien neppe om lignende utskielser av det vi ser idag. De griper om sig i alle folkets lag. Stortingsmenn og slusk står undertiden på samme linje. — Perverse «formølses»etablissementer i varieteater, dansesaler, drikkested og bordeller. Offentlige og private. Det er tvilsomt om verden tidligere noengang har hatt så mange skammens steder? Samtidig finner vi en teoretisk ny-orientering i de moralske spørsmål som griper meget om sig. En «ny-orientering» der ut fra kristen betraktning betegnes som god, gammel umoral.

b. Kristendommen er i fare. — Apent og uforferdet angriper man den. En ny religion skal erstatte den: internasjonal sympati og innbyrdes rettferdighet (Sovjet-unionen). — Eller den skal avblekes og forflatiget til den forrykte nasjonalismes lakei. I forvirret rasehat og avstampet likegyldighet for andre menneskers skjebne. (Tyskland). — Og hertil kommer så menigmanns søvnige likegyldighet for det religiøse liv i sin almindelighet og for kristendommen i særdeleshed. Slik som vi ser det for våre øine hver dag. —

Hvad kan vi vente oss ut av dette.

Ja, man skal vel vokte sig for å profetere. Men dog kan man ha sine bange anelser. Og — lyse forhåpninger.

En uheldet betrakter må medgi at grunnen under oss gir etter. Den svikter allerede på avgjørende hold. —

Hvad kan vi vente oss ut av dette kaos? Hvilken ny tid? Hvad er det som så smertefullt fødes i disse hårde dager?

Jeg vil nevne to muligheter. De har lagt sig tungt på mig. Kanskje der er sannhet i dem.

1. Enten har den hvite kultur utspilt sin rolle. Den er gått i forråtnelse. Innenfra. Stanken begynner å bli kveldene. De mange kongresser og komiteer og konferanser og resolusjoner kan ikke redde stupene. Den er dømt. — Verdensføreskapet skal gå over på nye hender. Lysestakene forflyttes fra hvite til gule eller brune hender? Hvor lenge varer det før vi får et Østens forente sta-ter (Japan og Kina)? Og hvad vil da skje?

2. Eller: Gjennom disse svære tider bebuder Herren sin snarlige gjenkomst. Jeg tror dette. Vi har over oss begynnelsen av verne! Bare en liten forsmak, de skal djevelsk forverres i den kommende tid? Krig og rykker om krig, forfølgelse, frafall lovloshet, katastrofer både i folkenes liv og i det økonomiske. Antikrist og hans hær? — Er det begynnelsen vi opplever idag?

Tidens kall til Kristus.

Det er ikke en av oss som undgår å berøres av tidsforholdene. Bølgene skyller over oss alle — mere eller mindre. Der blir bekymringer, innskrenkninger, bange anelser, mørke tvil.

En forferdelig, en grusom tid. For unge, men også for gamle.

Ti gjennom denne hårde tid kaller Kristus på oss. På alle:

1. På sine troende: Bli løst fra tiden! Kom til besinnelse og lev mere fri overfor verdens bekymringer og gleder. Mere forsakelse, mindre egen nytte. Mere helhjertet og gjennemgripende i livet — Kristuslivet så det sees omkring dig!

2. På den uomvendte: Se hvor det rakner omkring dig! Kjenn hvor utlilstrækelig og hjelpelos denne verden er. Se dens kamp og dens nederlag. Dens krampaktige bestrebelser og dens håpløse fall. — Hvor er holdepunktet i dette fortvilte kaos? Mening? Glede? Hvile? Fred?

Det er bare en ting som står. Urokket, tross alle angrep fra mennesker og djeveler. Gjennom alle tider, hårde eller milde. — Det er korset. Der hvor all verdens synd blev sonet. — Fred — det er for en trykket, forpint menneskesjel bare én ting: Å se inn i Kristi stedfortredende korsdød for min synd. Det ufatteligste av alt ubegripelig i vår gåtefulle verden: Guds sønn gikk i døden for mitt livs skyld.

J Jesus søker jeg min fred
all verden har kun smerte,
hans kors, det er mitt blivested,
der hviler sig mitt hjerte.

Der kan jeg bo
i stille ro:

Der finnes alt det som min sjel
så lengselsfullt begjerte.

(B. K-bladet).

DE YNGRES SPALTE

LOGNEN DØR IKKE

Tidlig en morgen kom en liten pløkende tinn til sin mor og spurte: «Mamma, hvad er verat enten å si en lojn eller å stjele?»

Moren svarte at begge var så syndige at hun kunde ikke si hvilken var verst.

«Mamma,» sa den lille, «dette har jeg tenkt meget på og er kommet til det resultat at det er meget verre å lyve enn å stjele.»

«Hvorfor det, mitt barn?»

«Jo, du forstår det, mamma, at det forholder sig således: Om du stjeler en ting, kan du levere det tilbake — medmindre du har brukt det op; men om så galt er skjedd, kan det betales; men en lojn dør aldri.»

Synd er synd, men ikke all synd har like store følger. «Den som ånder lojn, skal omkomme.» Ordspr. 19. 9.

DARLIG HANDEL

En søndagsskolelærer talte engang til sin klasse over ordene i Ord. 23, 23: «Kjøp sannhet og selg den ikke, så og visdom og tuktt og forstand». Han gjorde da følgende spørsmål:

«Kan dere erindre noen i Bibelen som gjorde en dårlig handel?»

«Jeg kan,» sa en liten gutt. «Esaus gjorde en dårlig handel da han solgte sin førstefødselsrett for en rett mat.» (1. Mos. 25, 33).

En annen sa: «Judas gjorde en dårlig handel da han solgte Jesus for 30 sølvpenger.» (Matt. 27, 5).

En tredje tilføyet: «Herren forteller oss at den som selger sin sjel for verdslig vinning, gjør en dårlig handel.» (Matt. 16, 26). Da Josefs brødre solgte sin lille bror, gjorde de også en dårlig handel. Mange som handler klokt når det gjelder denne verdens ting, handler dårlig når det gjelder sjelen. — Hvorledes er det med dig, kjære leser? Hvad selger du din sjel for? Formølses? Penger? Kunnskap? Synd? o. s. v. Husk — det er en dårlig handel.

Følgene utelir ikke hverken her eller hisset. Måske det snart skal lyde også til dig: «I natt kreves din sjel av dig, hvem skal da ha det du har samlet?» Lukas 12, 20. Her Herrens ord og råd til dig som handler så ille: «Nu vel, alle I som tørster, kommer til vannene, og I som ingen penger har, kommer, kjøper og eter, ja, kommer, kjøper uten penger og uten betaling vin og melk: Hvorfor veier I penger ut for det som ikke er brød og eders erhverv for det som ikke kan mette? Høref dog på mig, så skulde I ette det gode og eders sjele forlyste eder med det fete.» Ex. 35, 1-2. Kjøp da sannheten til frelse!

Jesu blod uten penger og uten betaling, og du handler klokt. (Evang.)

Misjonen i Kina og Argentina.

(Forts. fra 1. side.)

en liten flokk troende der og så ligger stedet nok så høit så det er meget friskere der, særlig om nettene. Om mulig kunde vi tilbringe en tid av sommeren der. Der er mange indianere som våre evangelister kan nå deromkring.

I Manucla Pedrago har en av våre medlemmer bodd og virket endel. Broder Luis Hencoa har også vært der før. Nu er det en hel del som vil følge med hit og høre mere om alt det herlige Jesus har gjort og søke Andens fylde. Det er meget ståhei om dette, men Herren fører sitt folk ut i friheten i Jesus.

Jeg kommer nok til å reise meget nu fremover. Både alene og sammen med Mattakko-evangelister. Bed for oss. Indianerne greier sine moter selv nu. Det gikk fint de 10 dage jeg var borte, sier de. De taler med stor frimodighet og salvelse. Det er en åndelig luftning over dem som gjør det til en glede å lytte til dem. Ja, til og med Argentinere av de dannede klasser lytter med begjærighet til disse villmenns vidnesbyrd. Jo, Gud gjør undere også idag. For et par måneder siden falt Anden så mektig over oss at det var som på pinsedag. Et veldig vær fylte huset. Det var bonemote og ca. 100 stykker lå på kne. Da kom det en slik herlig luftning at vi blev ganske borte i denne himmelske strøm. Så brøt det løs med en gang. Hele forsamlingen sprang op og klappet i hendene. Noen ropte halleluja, noen klappet og noen hoppet. Ja, det blev liv. Hele byen kom løpende for å høre og se. Noen var redde, andre stod spørrende og andre igjen hånet det hele, men nu vet dem hvordan det er å komme på

hallelujasiden. Vår lille lærerinnerne sier når de braker: «Er dere blitt halleluja nu?» Men det er herlig å komme med i halleluja skal jeg si. Mange har fått erfare denne underbare kraft. En søster som bodde ca. 100 meter fra metelokalet falt i gulvet av kraften og hennes to småpiker kom skrikende til lokalet. Guds kraft formår alt.

Hilsen.

Berger Johnsen.

Kostbar mammon.

En har sagt at feilen ved penger er at de koster så meget.

En av omkostningene er den åndelige sløvhed som merkes hos mange kristne når de har sitt på det tørre.

Sansen for å våge noe, troen på at vi har en levende Gud, følelsen av tillit og undren forsvinner fra livet, og dødelig trygghet og kjedsomhet treder i stedet. Friskheten forsvinner og sjelen smuldrer hen i kjedsomhet.

En annen omkostning ved penger er at de reiser en skranke mellom mann og mann, dreper brorskapet.

De første kristne gav slipp på alt utover det strengt nødvendige og bevarete brorskapet. Vi beholder mere enn nødvendig og lar brorskapet fare.

Stanley Jones.

— Det er et fattig hjerte som bestandig bare kan be. Et rikt hjerte må takke og love Gud.

— Fattig er ikke den som ikke har noe, men den som ikke gir noe.

— Jo mere Gud får sin vei med mig, jo flere fiender får jeg blandt hylkere, sa evangelist Mangs i en prediken i Chicago, forleden.

«Glommen»s trykkeri, Sarpsborg.